

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 168/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Š. J., bytom V., zastúpeného advokátom JUDr. D. Sz., K. Ch., vo veci porušenia základného práva zúčastňovať sa na správe vecí verejných podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 67 ods. 1 a 2 a čl. 69 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4 a § 13 ods. 1 a 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov uzneseniami Obecného zastupiteľstva vo Vojke č. 7/03 z 5. januára 2003 a č. 15/03 z 2. februára 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. J. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2003 doručená sťažnosť Š. J., bytom V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. Sz., K. Ch., vo veci porušenia základného práva zúčastňovať sa na správe vecí verejných podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 67 ods. 1 a 2 a čl. 69 ods. 1, 2 a 3 ústavy, ako aj § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4 a § 13 ods. 1 a 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb.

o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov uzneseniami Obecného zastupiteľstva vo Vojke (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) č. 7/03 z 5. januára 2003 a č. 15/03 z 2. februára 2003.

Sťažovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie vyššie uvedených práv uzneseniami obecného zastupiteľstva č. 7/03 z 5. januára 2003 a č. 15/03 z 2. februára 2003, tieto uznesenia zrušil a priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 100 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa stal na základe výsledkov volieb konaných 6. a 7. decembra 2002 opätovne starostom obce. Funkciu vykonával na celý úväzok, nebol teda tzv. úväzkovým starostom. Bez prerušenia vykonáva funkciu dodnes a chce ju vykonávať v pôvodnom rozsahu. Obecné zastupiteľstvo uznesením č. 7/03 z 5. januára 2003 znížilo sťažovateľovi pracovný čas na 4 hodiny denne, resp. jeho úväzok na 50 % a schválilo mu zároveň plat v rozsahu koeficientu 0,5. Sťažovateľ výkon tohto uznesenia pozastavil s poukazom na to, že odporuje zákonu. Obecné zastupiteľstvo však opätovne rozhodlo uznesením č. 15/03 z 2. februára 2003 tak, že potvrdilo uznesenie č. 7/03 z 5. januára 2003.

Pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podal sťažovateľ podnet Okresnej prokuratúry v Trebišove za účelom preskúmania zákonnosti uvedených uznesení. Okresná prokuratúra v Trebišove listom z 28. februára 2003 sp. zn. Pd 2004/03 sťažovateľovi oznámila, že uvedenými uzneseniami sa priamo nerozhodovalo o právach a oprávnených záujmoch, teda v oblasti verejnej správy, ale sa realizovali oprávnenia podľa osobitného zákona, t. j. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov, a preto prokurátor nemá rozsah oprávnení na preskúmanie podnetu, v dôsledku čoho sa podnet odložil. Sťažovateľ preto 28. februára 2003 podal Krajskému súdu v Košiciach žalobu o ochranu pred nezákonných zásahom orgánu verejnej správy do jeho práv a žiadal o zakázanie ďalšieho porušenia týchto práv a o obnovenie stavu, ktorý bol pred prijatím týchto uznesení. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 4. júla 2003 č. k. 2 S 6/03-13 návrh zamietol z dôvodu, že podľa ustanovenia § 250v Občianskeho súdneho poriadku jednou z podmienok pre konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu

verejnej správy je, že zásah, o ktorom sa tvrdí, že je nezákonný, nie je rozhodnutím orgánu verejnej správy. Táto podmienka nebola splnená, lebo obecné zastupiteľstvo rozhodlo formou uznesenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ návrh spĺňa zákonom ustanovené podmienky, ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodne o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Keďže sťažovateľ, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, napáda uznesenia obecného zastupiteľstva z 5. januára 2003 a 2. februára 2003, proti ktorým nebol prípustný opravný prostriedok, a keďže sa sťažovateľ ako starosta dozvedel o týchto uzneseniach zrejme okamžite, keď boli obecným zastupiteľstvom odhlasované, nebola dodržaná zákonná dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti. Pokusy sťažovateľa vyvolať zmenu týchto uznesení podnetom podaným orgánom prokuratúry, resp. podaním žaloby proti právoplatnému uzneseniu Krajskému súdu v Košiciach plynutie uvedenej zákonnej lehoty nemohli ovplyvniť.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2003